

забравя вече къщичките отъ каль и пъсъкъ и мисли само за зрелинѣ, сладки плодове. То се изчиства външно и вътре и започва да се храни само съ плодове, които внасятъ въ душата му нѣщо ново, което го повдига и облагородява.

„Дето сѫ двама или трима, събрани въ мое име, тамъ съмъ и азъ посрѣдъ тѣхъ“. Това е казалъ Христосъ на времето си, но то се отнася за вѣчни времена. Задайте си и вие въпроса, ще можете ли да живѣете следъ като умрете? Ще можете ли да заботатѣте, следъ като осиромашеете? Азъ взимамъ думата заботяване въ красивъ смисълъ. Да намѣришъ смисъла на живота, това значи да заботатѣшъ. Казано е: „Блажени нищитѣ духомъ“. Нищитѣ духомъ не подразбира известно състояние на духа. Нищиятѣ духомъ представя долина, въ която всичко расте, цѣвти и зре. Нищиятѣ духомъ е смиренъ, тихъ, кротъкъ човѣкъ, който е намѣрилъ основната идея и казва: Господи, досега съмъ се луталъ въ живота, но намѣрихъ вече основната идея и започвамъ да се чистя. Намѣрихъ вече житното зърно, върху което почива моето щастие. Казвамъ: Тази идея струва повече отъ всичкото богатство и знание на свѣта. Тази идея е магическата пръжица въ живота на човѣка, която може да го направи ученъ, силенъ, музикантъ — съ тази идея той може да постигне всичко, каквото желае. Достатъчно е човѣкъ да насочи мисълта си въ дадена посока, за да може, въ 20—30 г. най-много, да постигне това, което безъ тази идея едва ли за цѣлъ животъ би постигналъ. Ако сте дошли до придобиване на тази идея, не отлагайте. Работете, молете се, да я постигнете. Сънейното постигане ще дойде и възкресението. Само онзи ще дойде до възкресението, който е придобилъ основната идея, който е намѣрилъ своите предци. Богъ ще се всели само въ ония житни зърнца, които сѫ въ състояние да възприематъ слънчевата свѣтлина по новия начинъ. Нашите предци сѫ били въ състояние разумно да използватъ богатствата въ природата, когато съвременните хора даже не подозиратъ за тия богатства. Днесъ българите разработватъ земята едва на дълбочина 25 см.; ако я разработватъ на 50—60 см. дълбочина, тѣ ще откриятъ въ нея богатства за хиляди години. Има известна аналогия между разработването на земята и на човѣшкия мозъкъ. Колкото плитко разработватъ земята, толкова плитко разработватъ и мозъка,